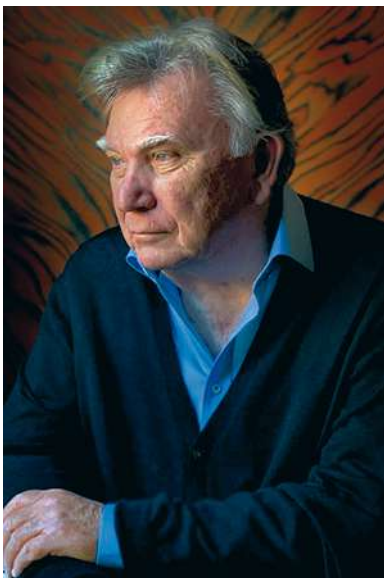

Sommige wijze
woorden vergeet
je nooit

‘Een rustig, bescheiden leven brengt meer vreugde dan de jacht op succes’

Deze week:

Deze week: Jackie Dewaele (75), die na zijn lange carrière als dj, radiomaker en televisiepresentator een cultstatus heeft bereikt. Maar of hij daar zelf van wakker ligt?

“Kunt ge mij alstublieft een beetje graag zien?” Dat is eigenlijk wat artiesten vragen van hun publiek. Ook ik vond het plezant als er applaus kwam, maar daarna volgde altijd het moment waarop ik van het podium stapte en alleen in mijn autootje naar huis terugreed. Dat deed me beseffen dat in de media werken betekent dat je onder een vergrootglas leeft; de mensen zien je groter dan je bent.

Ik ben altijd wantrouwig geweest tegenover succes. Als ouwe hippie geloof ik dat alles wat je bezit, ook jou zal bezitten. Ik heb zoveel bekende collega’s gezien van wie het huwelijk kapotging, die een stuk van zichzelf opofferden, of die ineens dachten dat ze meer mochten dan een ander. Of waarom denkt iemand dat hij zonder consequenties vreemde naaktfoto’s van zichzelf kan rondsturen? Het intrigeert me vreselijk: waarom er bij mensen die succes of macht krijgen iets in hun hersenen lijkt te gebeuren dat hun waardeoordeel totaal aantast.

Ik zal natuurlijk zelf al eens naast mijn schoenen gelopen hebben. En als ik duizend man zag dansen op wat ik draaide, dacht ik soms: ik ben toch *ne speciale*. Maar ik had dat gevoel van eigenwaarde niet zo erg nodig dat ik er niet van kon wegstappen. Ik ben verschillende keren van het scherm of van achter de microfoon verdwenen. Mijn directeurs verklaarden me zot. ‘Ge hebt een vrouw en twee kinderen!’ Ja, maar ik voelde dat ik op automatische piloot was gaan werken en dat het niet meer klopte met waar ik in geloofde. Mijn vrouw zei: ‘Dan moet je stoppen, punt.’

Frida is mijn *compagnon de route* sinds mijn 17de. Het komt ook door haar dat ik me niet door het succes liet meeslepen. De media kwamen er pas later bij, daarom kon ik dat zien als iets om mij mee te amuseren, terwijl

ik wist dat de essentie elders lag: bij ons tweeën, bij de liefde.

En bij onze humor. Zelfrelativering houdt je op je plaats. Ik denk dat mijn zonen (*de minstens zo beroemde Stephen en David Dewaele, red.*) door hun opvoeding in het ironische gezelschap van Frida en mezelf hun voetjes op de grond hebben kunnen houden.

Een ongelooflijk gevoel voor humor is ook wat ik zo apprecieer in Einstein, en dat hij dat wist te combineren met al die slimme dingen die hij bedacht heeft. Waarschijnlijk is me daarom het gesprek bijgebleven dat ik begin jaren 70 in een Brugse bruine kroeg had met *Knack*-monument Sus Verleyen: omdat hij Einstein citeerde. ‘Een rustig, bescheiden leven brengt meer vreugde dan de jacht op succes, die voortdurend onrust wekt.’

Eerst vond ik het een beetje vreemd dat hij dat zei. Dat wist ik toch zelf? Maar vrij snel had ik in de gaten dat hij mij bevestigde. Idealen, zoals niet systematisch succes najagen, zijn niet altijd populair en kunnen leiden tot een eenzame positie. Het is een teken van Sus’ intelligentie dat hij dat aanvoelde en mij wilde sterken. Veel later, toen ik op Kanaal 2 een talkshow begon, heb ik deze man van de grote inzichten letterlijk gevraagd om mijn mentor te worden. Een mens moet niet denken dat hij alles zelf weet, dat kan en moet niet.

Op dit moment geven mijn zonen hun ouwe pa dikwijls raad. Dan zeggen ze bijvoorbeeld dat ik een podcast moet maken. Ik doe dat dan natuurlijk niet zomaar, maar ik luister wel. Een van de ergste dingen is geen advies of kritiek meer kunnen absorberen. Dan is het definitief met je gedaan.”